

מלכויות זיכרונות ושופרות

1. במדבר כט

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם:

2. ויקרא כג

וידבר יהוה אל משה לאמר: {כד} דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש: {כה} כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה: {כו} וידבר יהוה אל משה לאמר: {כז} אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה: {כח} וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם: {כט} כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה ונקרתה מעמיה: {ל} וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדת את הנפש ההוא מקרב עמה

3. ר"ה טז

מתני' בארבעה פרקים העולם נידון בפסח על התבואה בעצרת על פירות האילן בר"ה כל באי עולם עוברין לפניו כבני מרון שנאמר {תהילים לג-טו} היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם ובחג נידונין על המים

אמר רבא האי תנא דבי ר' ישמעאל היא דתנא דבי ר' ישמעאל בארבעה פרקים העולם נידון בפסח על התבואה בעצרת על פירות האילן בחג נידונין על המים ואדם נידון בר"ה וגזר דין שלו נחתם ביוה"כ וכי קתני מתני' אתחלת דין

4. ר"ה טז:

א"ר יוחנן שלשה ספרים נפתחין בר"ה אחד של רשעים גמורין ואחד של צדיקים גמורין ואחד של בינוניים צדיקים גמורין ונחתמין לאלתר לחיים רשעים גמורין נכתבין ונחתמין לאלתר למיתה בינוניים תלויין ועומדין מר"ה ועד יוה"כ זכו נכתבין לחיים לא זכו נכתבין למיתה

5. נחמיה ח

ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום שכל ויבינו במקרא: {ט} ויאמר נחמיה הוא התרשתא ועזרא הכהן הספר והלויים המבינים את העם לכל העם היום קדש הוא ליהוה אלהיכם אל תתאבלו ואל תבכו כי בוכים כל העם כשמעם את דברי התורה: {י} ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כי קדוש היום לאדנינו ואל תעצבו כי חדות יהוה היא מעזכם: {יא} והלויים מחשים לכל העם לאמר הסו כי היום קדש ואל תעצבו: {יב} וילכו כל העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם

6. רמב"ם הלכות תשובה פא א

כל מצות שבתורה בין עשה בין לא תעשה אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתודות לפני האל ברוך הוא שנאמר (במדבר ה-ו) "איש או אשה כי יעשו" וגו' (במדבר ה-ז) "והתודו את חטאתם אשר עשו" זה וידוי דברים. וידוי זה מצות עשה. כיצד מתודין אומר אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך והרי נחמתי ובושתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה. וזהו עיקרו של וידוי. וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משובח

7. מלכים ב ד

ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל לחם: {ט} ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד: {י} נעשה נא עלית קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה: {יא} ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העליה וישכב שמה: {יב} ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו: {יג} ויאמר לו אמר נא אליה הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך היש לדבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת: {יד} ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אין לה ואישה זקן: {טו} ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח: {טז} ויאמר למועד הזה קעת חיה (אתי) את חבקת בן

8. מדרש

אותו יום היה גורם שכל בני העולם יושבים בדין ובאותו היום נקרא הקב"ה 'מלך' המשפט. וזה מה שאמר לה, אם את צריכה למלך העליון שיכפר לך על המעשים שבידיך. ותאמר לו בתוך עמי אנוכי יושבת מה אמרה? אלא מה אמרה בשעה שהדין תלוי בעולם לא יפרד אדם לבדו ולא יצוין למעלה ולא ידעו אותו לבדו. כי בשעה שהדין תלוי בעולם אלו שנודעו ונרשמו לבדם אע"פ שצדיקים הם, הם נתפסים תחילה. ולכן אין האדם צריך לפרוש מן העם לעולם כי תמיד רחמי הקב"ה נמצאים על עם כולו יחד. ומשום זה אמרה בתוך עמי אנוכי יושבת ואיני רוצה להיפרד מהם כמו שעשיתי עד היום הזה.

9. ר"ה טז

אמרו לפני בר"ה מלכויות זכרונות ושופרות. מלכויות כדי שתמליכוני עליכם, זכרונות כדי שיעלה זיכרוכם לפני לטובה ובמה? בשופר.

המחשבה הכללית ע"ד התפשטותם של הרגשות הנאצלות של קדושת הזמן, מחוץ לזמנן, כהמשכת קדושת שבת בימי המעשה, היא צריכה תמיד לבא מההכרה הפנימית, שהקודש העליון חבוי הוא בכל. האידיאליות האלהית חיה היא במילואה בכל פינה ונקודה, של חיים, זמן, ומקום, ומקוריהם ותולדותיהם לאין תכלית בגודל ובקוטן. תוכן החול איננו כ"א מסוה המסתירה, הפועל תעלומה על כל זהרי האורה של החיים הנחמדים והחביבים, שמנועם ד' המה מפכים והולכים במלא עולמים, במלא נשמות ובמלא חיינו פנימה. הקודש בא במועדו, ומסיר את הצעיף, מגלה את פני הלוט, והאורה הקדושה בכל חמודותיה, הנה נראה, מלבבת היא אותנו בנעימות שיחיה, מרוה אותנו נחת משוד תענוגיה, והננו מתענגים על ד' ועל טובו, ולבבנו מתמלא רום ועדן, בריווי תענוגים, או תתענג על ד' 1. ובאים אנו מרוב שקיקת חדות דודים, להשתעשע במצוותיו אשר אהבנו אהבת נפש לעולמים, אשר אהבנו סלה, ממקור נשמותינו מראש צורים 2, ועד אחרית כל ימי עולמים, ודורי דורים, אשר אהבנו בחמדת כל לבב, מתוך הכרת עז מלאה לבית נשמתית טבעית שכלית

'א"מ.מ.מ.מ.מ.מ.

מ.מ.מ.מ.מ.מ.